

fremstilling, nævnet lader udarbejde – at fremføre sine synspunkter vedrørende klagen overfor skatteankenævnet, enten skriftligt eller mundtligt, inden nævnet afgør klagen.

I praksis har det vist sig, at det kan være forbundet med vanskeligheder at få en udtalelse indenfor en rimelig tid, specielt når det drejer sig om et møde med skatteankenævnet, fordi klageren eller dennes sagskyndige bistand ofte har en fyldt kalender. Foretræde for skatteankenævnet må jo normalt ske på et af skatteankenævnets ordinære møder, bl.a. fordi skatteankenævnet er et kollegialt organ.

Som bidrag til at muliggøre en hurtigere sagsbehandling i skatteankenævnene foreslås det derfor, at skatteankenævnet bemyndiges til i den enkelte sag at fastsætte en frist for afgivelse af en sådan udtalelse overfor nævnet. Fristen kan efter forslaget ikke fastsættes til under 14 dage, og fristen kan kun fastsættes på grundlag af en konkret bedømmelse af behovet i den enkelte sag for en sådan frist.

Det er tanken i forretningsordenen for skatteankenævn at bemyndige det enkelte skatteankenævn til at henlægge denne beføjelse til formanden for nævnet.

Til nr. 15 og 16

Forslagene er af redaktionel karakter.

Til nr. 17

Det foreslås præciseret, at Ligningsrådets afvisning af at give en bindende forhåndsbesked kan påklages til Landsskatteretten.

I øvrigt henvises til bemærkningerne ovenfor til nr. 11.

Til nr. 18

Forslaget er af redaktionel karakter.

Til nr. 19

Efter forslaget præciseres, at skatteministeren efter § 38 A, stk. 2, administrativt kan henlægge klagekompetence til Landsskatteretten. Forslaget skal ses i lyset af det ønskelige i at samle klageveje.

Til nr. 20

Bestemmelsen i stk. 1 skal ses i sammenhæng med § 32 a i forvaltningsloven, hvorefter de enkelte ministre er bemyndiget til på hver deres sagsområde at fastsætte regler for anvendelse af digital kommunikation til den offentlige forvaltning.

Med den her foreslåede bestemmelse bemyndiges skatteministeren til på sit sagsområde at fastsætte reg-

ler for anvendelse af digital kommunikation fra den offentlige forvaltning.

Bestemmelsen forudsættes udnyttet under hensyntagen til, at den enkelte borger skal have ret til at fravælge digital kommunikation, således at de meddelelser, den offentlige forvaltning sender til den pågældende, ikke er digitaliserede. Dette hensyn tænkes varretaget på den måde, at den enkelte borger skal tilvælge muligheden for at modtage digitale meddelelser fra skatteforvaltningen, før denne mulighed kan anvendes over for den pågældende.

Den nærmere anvendelse af bemyndigelsen vil bero på udviklingen i de digitale muligheder.

Bestemmelsen i stk. 2 har bl.a. baggrund i, at skatte og afgiftsmyndighederne udsender mange standardskrivelser. Det kan være uhensigtsmæssigt at skulle påføre hvert af disse dokumenter en underskrift.

Ved Højesterets dom af 7. juni 2001, hvorefter en standardiseret henvendelse fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til en skifteret om opløsning af et selskab blev erklæret for utilstrækkelig, er der skabt usikkerhed om den retlige betydning af standardskrivelser uden en egentlig underskrift.

Med forslaget skabes der mulighed for at fjerne en sådan tvivl vedrørende nærmere angivne typer af standardskrivelser.

Til § 2

Det foreslås, at den del af loven, der vedrører ændringen af sekretariatsbetjeningen af skatteankenævne, først tillægges virkning fra den 1. juli 2003.

Af hensyn til forberedelsen af denne ændring vil Told- og Skattestyrelsen i forbindelse med lovforslagets fremsættelse skrive til kommunalbestyrelserne i landets kommuner med oplysning om de generelle vilkår for at få en aftale med skatteministeren om kommunal sekretariatsbetjening.

Det vil i brevet blive anført, at kommuner, der er interesseret i at påtage sig denne opgave, skriftligt skal meddele dette til Told- og Skattestyrelsen senest den 1. april 2003. Det er derefter planen i løbet af april og maj måneder at forhandle aftaler om sekretariatsbetjening på plads med disse kommuner.

Det må påregnes, at ikke alle kommuner, der får en aftale med skatteministeren om sekretariatsbetjening, vil kunne nå at gennemføre de fornødne organisatoriske ændringer inden den 1. juli 2003. Derfor vil der kunne blive givet disse kommuner mulighed for indtil udgangen af kalenderåret 2003 at fortsætte med den hidtidige sekretariatsbetjening, men fra den 1. juli 2003 mod vederlæggelse fra staten.